

Chalal mod UK (appl. 22414/93 EMD dom, afsagt den 15. november 1996)

Sagsfremstilling:

Den indiske statsborger Chalal, født i 1948, indrejste illegalt i UK i 1971. I december 1974 opnåede han tidsubegrænset opholdstilladelse. Chalal var sikh, særdeles politisk aktiv og et højt profileret medlem af det sikhiske samfund i UK. I 1985 blev han tilbageholdt af medlemsstatens myndigheder, mistænkt for at have deltaget i planlægningen af et attentatforsøg på Indiens daværende premierminister, Radiv Gandhi, og i 1986 blev han anholdt og afhørt om sin eventuelle deltagelse i planlægningen af mord på moderate sikher i UK. I 1986 blev han idømt seks år og ni måneders fængsel for deltagelse i nogle uroligheder. I 1990 besluttede medlemsstatens myndigheder at udvise Chalal, idet man fandt, at hans fortsatte tilstedeværelse i UK stred imod den offentlige orden, herunder hensynet til statens sikkerhed og den internationale kamp imod terrorisme. Chalal oplyste imidlertid, at han risikerede forfølgelse ved en tilbagevenden til Indien. Han henviste til, at han i 1984, under et ferieophold, i Indien var blevet tilbageholdt, at hans politiske aktiviteter i UK og forbindelser til sikhiske bevægelser gjorde, at han ville blive forfulgt af myndighederne i Punjab, og at flere af hans slægtninge i Indien havde været anholdt og tortureret, netop på grund af hans politiske aktiviteter i UK.

Medlemsstatens myndigheder fandt imidlertid ikke, at Chalal i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at han ville blive udsat for forfølgelse i Indien. Herudover var medlemsstatens myndigheder af den opfattelse, at Chalal ikke var berettiget til eventuel beskyttelse i UK på grund af den trussel imod den nationale sikkerhed han udgjorde, uanset om det måtte lægges til grund, at han ville blive forfulgt i Indien.

Påstanden:

Chalal indbragte UK for menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at medlemsstatens myndigheder krænkede artikel 3, hvis han blev udvist til Indien, idet han dér risikerede behandling i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

For domstolen argumenterede medlemsstatens myndigheder for, at beskyttelsen i artikel 3 ikke er absolut, og at den heri indeholdte beskyttelse ikke bør udstrækkes til udlændinge, der truer den nationale sikkerhed i værtslandet (pkt. 75). Medlemsstatens myndigheder argumenterede alternativt for, at der i vurderingen af, hvorvidt en udvisning af en uønsket udlænding krænker artikel 3, bør foretages en afvejning af den grad af tvivl, der eksisterer vedrørende den mishandling, som en udlænding risikerer at blive udsat for, og den grad af fare pågældende udlænding udgør for statens sikkerhed (pkt. 76).

Domstolen afviste medlemsstatens argumentation og fastslog, at staternes pligt til at undlade at udvise personer til stater, hvor der er vægtige grunde til at antage, at de risikerer behandling i strid med artikel 3, er undtagelsesfri og gælder uden indskrænkninger, uagtet staternes problemer med at beskytte deres samfund imod terrorisme (pkt. 79) og pågældende persons eventuelle uønskede eller farlige aktiviteter. På den baggrund er beskyttelsen i henhold til artikel 3 mere omfattende end beskyttelse efter artikel 33 i Flygtningekonventionen (pkt. 80).

Domstolen fandt efter en undersøgelse af sagens omstændigheder, at Chalal risikerede behandling i strid med artikel 3, hvis medlemsstatens myndigheder udviste ham til Indien. Ved afgørelsen lagde domstolen vægt på, at det af baggrundsoplysningerne fremgik, at det lokale politi i Punjab-provinsen forfulgte mistænkte militante sikher i andre dele af Indien end blot Punjab, og at der fortsat var problemer med sikkerhedsstyrkernes overholdelse af menneskerettighederne (pkt. 99-102). Domstolen lagde også vægt på, at det ikke kunne lægges til grund, at den indiske regering ville være i stand til at beskytte Chalal (pkt. 105) og det faktum, at Chalal som en kendt sikh i Indien, ville være yderligere i risiko for overgreb (pkt. 106).